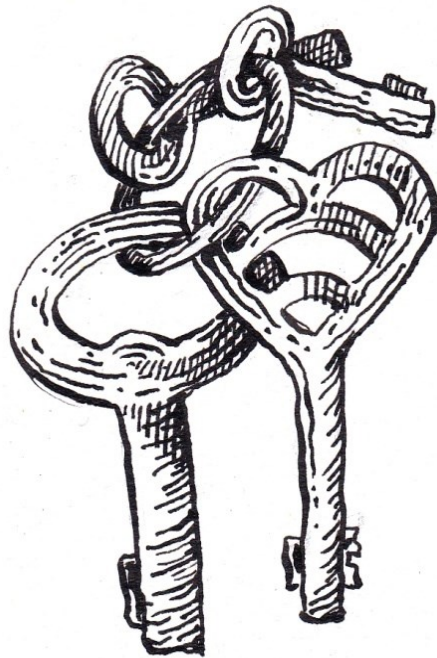

ADVENT 2018

IMAFONAL
AZ EVANGÉLIUM

MIÉRT?

KÉRDÉSEIVEL

Aki szeretne egyéni imát megfogalmazni, írjon a honlapon található imafalra: www.imakozosseg.hu

címünk: csendemberek@gmail.com

december 2. vasárnap

42. zsoltár

Ahogy a szarvas kívánczik a folyóvízhez, úgy kívánczik a lelkem hozzád, Istenem! Isten után szomjazik lelkem, az élő Isten után: Mikor mehetek el, hogy megjelenjek Isten előtt? Könnyem lett a kenyerem éjjel és nappal, mert egész nap ezt mondogatják nekem: Hol van a te Istened? Kiöntöm lelkemet, és arra emlékezem, hogy milyen tömeggel vonultam, és hogyan vezettem Isten házához hangos ujjongással és hálaénekekkel az ünneplő sokaságot. Miért csüggedsz el, lelkem, miért háborogsz bennem? Bízzál Istenben, mert még hálát adok neki az ő szabadításáért!

Istenem, elcsügged a lelkem, azért terád gondolok a Jordán földjéről és a Hermónról, a Micár hegyéről. Örvény örvénynek kiált zuhatagjaid hangjában, minden habod és hullámod átcsapott fölöttem. Nappal szeretetét rendeli mellém, éjjel éneket ad számba az ÚR; imádságot életem Istenéhez. Ezt mondom Istenemnek, köszöletnek: Miért feledkeztél el rólam? Miért kell gyászban járnom, miért gyötör az ellenség? Mintha csontjaimat tördelnék, amikor gyaláznak ellenfeleim, mert egész nap ezt mondogatják nekem: Hol van a te Istened? Miért csüggedsz el, lelkem, miért háborogsz bennem? Bízzál Istenben, mert még hálát adok neki, szabadító Istenemnek!

Lk 13,7 És monda a vinczellérnek: Három esztendeje járok gyümölcsöt keresni e fügefán, és nem találok: vágd ki; miért foglalja a földet is hiába?

Istenünk, köszönjük, hogy életünknek értelme van. Segíts, hogy jólesően nézzünk végig saját testünkön, és ki tudjuk mondani: Itt vagyok, így, ahogyan Te megteremtettél. Ebben a testben, ezek között a keretek között szeretnék Téged szolgálni, Téged keresni: Ezen a földön az Örökkévalót. Áldd meg adventi várakozásunkat, hogy a hála vezesse. Ahogy a fügefa nem erőlteti a gyümölcsöt, hanem megtermi, úgy szeretnék mi is a Születés ünnepéhez jutni. Kérünk, vezess minket! Ámen

Ha valaki önként vagy észrevétlenül lemond egyéniségéről, hiába várja, hogy holnap csodadolgok történjenek vele, mert ami megtörténik, már nem vele történik meg.

(Csoóri Sándor)

december 3. hétfő

40. zsoltár

Várva vártam az URat, és ő lehajolt hozzám, meghallotta kiáltásomat. Kiemelt a pusztulás verméből, a sárból és iszapból. Sziklára állította lábamat, biztossá tette lépteimet. Új éneket adott a számba, Istenünknek dicséretét. Sokan látják ezt, félik az URat, és bíznak benne. Boldog ember az, aki az ÚRba veti bizodalját, nem igazodik a kevélyekhez és az elvetemült hazugokhoz. URam, Istenem! Sok csodás tervet vittél véghez értünk, nincs hozzád fogható. Szeretném hirdetni és elmondani, de több annál, amit fel tudnék sorolni. Véresáldozatban és ételáldozatban nem telik kedved: nyitott fület adtál nekem. Égőáldozatot és vétekáldozatot nem kívánsz. Akkor így szóltam: Íme, megjelentem, a könyvtekercsben írva van rólam. Abban telik kedvem, Istenem, hogy akaratomat teljesítem, törvényed szívemben van. Hirdetem igazságodat a nagy gyülekezetben, és nem zárom be számat, jól tudod, URam!

Igazságodat nem rejtegetem szívem mélyén, hanem beszélek hűségéről és szabadításodról. Nem titkolom el szeretetedet és hűségedet a nagy gyülekezet előtt. URam, ne vond meg tőlem irgalmadat, szereteted és hűséged őrizzen szüntelen! Mert annyi baj vett engem körül, hogy megszámolni sem lehet. Bűneim büntetése utolért engem, áttekinteni sem tudom őket, számosabbak hajam szálainál, és a szívem is elhagyott engem. Légy kegyelmes, URam, és ments meg, URam, siess segítségemre! Szégyenkezzen, piruljon mindenki, aki életemet el akarja venni! Riadjanak vissza, és érje gyalázat azokat, akik bajomban gyönyörködnek! Rettegjenek szégyenükben, akik hahotázva beszélnek rólam! Örüljenek, és örvendezzenek benned mindazok, akik téged keresnek. Akik szabadításodra vágyódnak, hadd mondassák mindig, hogy nagy az ÚR! Én nyomorult és szegény vagyok, de gondol rám az Úr. Te vagy segítségem és megmentőm, Istenem, ne késlekedj!

Lk 24,38 Jézus mondta: Miért háborodtatok meg, és miért okoskodtok?

Urunk, segíts, hogy nyitott kérdéseink legyenek, hogy valóban kíváncsiak legyünk válaszodra. Segíts, hogy saját válaszaink ne torlaszok legyenek a te utadon. Könyörülj rajtunk, és ezen a világon! Könyörülj egyházadon, hogy nyitott maradjon arra, hogy ebben a világban valóságosan jelen legyen, és ne akarjon kivonulni a gondok közül! Ámen

Az igazságnak három foka van. Az elsőre az alázatosság fáradságos munkájával jutunk fel, a másodikra az együttérzés érzületével, a harmadikra pedig a szemlélődés szárnyalásával. Az első fokon az igazságot szigorúnak tartjuk, a másodikon kegyesnek, a harmadikon pedig tisztának. .. A tisztaság magával ragad, a láthatatlan dolgok világába emel. (Clairveaux-i Szent Bernát)

december 4. kedd

74. zsoltár

Miért vetted el, Istenem, oly régóta, miért lángol haragod legelő nyája ellen? Gondolj gyülekezetedre, amelyet hajdan létrehoztál, örökségedre, a néptörzsre, amelyet megváltottál, a Sion hegyére, amelyen laktál! Irányítsd lépteidet a régi romokra! Szentélyedben az ellenség mindent lerombolt! Ellenségeid ordítottak kijelentésed helyén, és kitűzték ott jelvényeiket. Olyanok voltak, mint akik a sűrű fák közt fejszét emelnek magasra. Még faragványait is mind összetörték fejszékkel és baltákkal. Lángba borították szent helyedet, porig alázták neved hajlékát. Igázzuk le őket egészen! - mondták magukban, és fölperzselték az országban Isten minden hajlékát. Jeleket nem látunk, próféta nincs többé, és senki sem tudja, meddig tart ez még? Isten, meddig gyalázhat az ellenfél? Örökké csúfolhatja nevedet az ellenség? Miért tartod vissza kezedet? Emeld föl jobbodat, végezz velük! De Isten a királyom kezdettől fogva, aki szabadító tetteket vitt véghez a földön. Te szorítottad vissza erőddel a tengert, te törted össze a tengeri szörnyek fejét. Te zúztad szét a Leviátán fejeit, és a puszta népének adtad eledelül. Te fakasztottál forrást és patakot, te szárítottál ki bővizű folyókat. Tiéd a nappal, az éjjel is tiéd, te tetted helyükre a csillagokat s a napot. Te szabtd meg a föld minden határát, te alkottál nyarat és telet. Erre emlékezz, URam, mert ellenség gyaláz, és bolond nép csúfolja nevedet. Ne dobd oda gerlicédet a vadaknak, nyomorultjaid életéről ne feledkezz el végképp! Tekints szövetségedre, mert erőszakkal vannak tele az ország legeldugottabb helyei is! Ne maradjon meggyalázva az elnyomott, dicsérje nevedet a nyomorult és a szegény! Szállj perbe, perelj, Istenem! Gondold meg, hogy a bolond mennyire gyaláz téged szüntelen! Ne felejtsd el ellenségeid hangját, támadóid egyre növekvő zajongását!

Jn 13,37 Monda néki Péter: Uram, miért nem mehetek most utánad? Az életemet adom érted!

Istenünk, segíts, hogy kérdéseink ne csak az eszünkből jöjjenek, és ne csupán az agyunk számára keressünk megnyugtató válaszokat, hanem Tőled, aki fontosabb vagy mindennél. Taníts meg arra, hogy a személyesen, önmagunk odaadásában keressük életünk továbbvezető útját, és ne agyalásban. Istenünk várva vár ez a világ minket, várva várja szeretetünk kiteljesedését! Add meg nekünk, hogy egyházad nyitott szívű legyen! Ámen

Ha azt akarod, hogy sötétségben legyek áldott légy, ha azt akarod, hogy világosságban járjak, azért is áldott légy, ha kegyelmesen megvigasztalsz áldott légy, ha azt akarod, hogy baj érjen, egyenlően mindenkor áldott légy. (Kempis Tamás: Krisztus követése)

december 5. szerda

31. zsoltár

Hozzád menekülök, URam, ne szégyenüljek meg soha! Ments meg engem irgalmasan! Fordítsd felém füledet, siess, ments meg engem! Légy erős kősziklám, erős váram, segíts rajtam! Mert te vagy az én sziklaváram; vezess, és terelgess engem nevedért! Szabadíts ki a hálóból, amelyet titkon vetettek nekem, mert te vagy az erősségem. Kezedre bízom lelkemet, te váltasz meg engem, URam, igaz Isten! Gyűlölöm a hazug bálványok híveit, mert én csak az ÚRban bízom. Ujjongva örülök hűségednek, mert látod nyomorúságomat, ismered lelkem szorongásait. Nem adtál ellenség kezébe, hanem tágas térre állítottad lábamat. Légy kegyelmes, URam, mert bajban vagyok, szemem elhomályosodott a bánattól, odavan testem-lelkem. A gond miatt vége lesz életemnek, a sóhajtozás miatt esztendeimnek. Bűnöm miatt megrokkant az erőm, csontjaim sorvadoznak. Minden ellenségem gyaláz engem, szomszédaim félnek, ismerőseim megrettennek, ha látnak az utcán, elfutnak előlem. Elfelejtettek, mintha meghaltam volna, olyan lettem, mint egy kallódó tárgy. Mert hallom sokak suttogását: Iszonyú baj van vele! Rólam tanácskoznak egymás közt, el akarják venni az életemet. De én bízom benned, URam, vallom: Te vagy Istenem! Kezedben van sorsom, ments meg ellenségeim és üldözőim kezéből! Ragyogjon rá orcád szolgálóra, segíts rajtam hűségesen! URam, ne szégyenüljek meg, ha hívlak téged! Szégyenüljenek meg a bűnösök, tűnjenek el a holtak hazájában! Némuljanak el a hazug ajkak, amelyek kihívóan, gőgösen és megvetően beszélnek az igazról! Milyen nagy a te jóságod, melyet a téged félőknek tartogatsz! Ebben részesíted a hozzád menekülőket minden ember szeme láttára. Jól elrejtetted őket magadnál az emberek áskálódása elől. Megőrzöd őket sátradban a perlekedő nyelvektől. Áldott az ÚR, aki csodálatos hűséggel bánt velem az ostromlott városban! Én már azt gondoltam ijedtemben, hogy eltaszítottál magadtól. De te meghallgattad könyörgő szavamat, amikor hozzád kiáltottam segítségért. Szeressétek az URat, ti hívei mind! Az állhatatosokat megtartja az ÚR, de kamatostul megfizet a gőgösöknek. Legyetek erősek és bátor szívűek mind, akik az ÚRban reménykedtek!

Jn 12,5 Miért nem adták el ezt a kenetet háromszáz dénáron, és miért nem adták a szegényeknek?

Istenünk segíts, hogy tudjunk örülni annak, ha kérdéseink kérdések maradnak. Add, hogy a megválaszolatlanság, a nyitottság értékét megtaláljuk. Urunk annyian voltak, akik szinte fejbeütöttek minket kész válaszaikkal, akinek csak elfogadni lehetett véleményét. Köszönjük, hogy Te nem így közelítesz. Engedd, hogy benne tudjunk maradni a Te nyitottságodban! Add, hogy a fiatalokat is a Te tágra nyitott karoddal várjuk, és így imádkozzunk értük! Ámen

Mi más az engesztelés műve, mint az Isten lerontott dicsőségének helyreállító munkálata? A népek apostola szerint „az Isten akaratának titka” abban áll, hogy helyreállítson Krisztusban mindent, ami az égben és a földön van. (Ef 1,10) Így tehát az ember révén az egész élet, maga az anyagi világ is visszatalál az Isten megdicsőítésének ősi vonalába. (Kerkai Jenő)

december 6. csütörtök

38. zsoltár

URam, ne feddj meg felindulásodban, ne ostorozz lángoló haragodban! Mert nyilaid belém hatoltak, és rám nehezedett kezed. Nincs ép hely testemen sújtó haragod miatt, nincs sértetlen csontom vétkem miatt. Mert bűneim összecsaptak fejem fölött, súlyos teherként nehezednek rám. Megbűzhödtek, elgennyesedtek sebeim oktalanságom miatt. Elcsüggedtem, meggörnyedtem nagyon, úgy járkálok egész nap, mint aki gyászol. Derekam égő fájdalommal van tele, nincs ép hely testemen. Kimerültem, végképp összetörtem, szívem gyötrelmében kiáltozom. Uram, előtted van minden kívánságom, nincs rejtve előtted sóhajtásom. Szívem hevesen dobog, erőm elhagyott, szemem világa sincs már velem. Szeretteim és barátaim félreállnak, mert csapás ért, rokonaim is elhúzódnak tőlem. Tört vetettek, akik életemre törnek, akik vesztemet akarják, arról beszélnek, hogyan ártsanak nekem, és család terveken gondolkoznak mindennap. De én meg sem hallom, mintha süket volnék, olyan vagyok, mint egy néma, aki nem nyitja ki száját. Olyan vagyok, mint aki nem hall, és szájában nincs ellenvetés. Mert benned reménykedem, URam, te majd megfelelsz nekik, Uram, Istenem! Bárcsak ne nevetnének rajtam, ha lábam meginog - gondoltam -, ne lennének dölyfösek velem szemben! Hiszen már közel vagyok az eleséshez, szüntelenül gyötör a fájdalom. Bizony, megvallom bűnömet, bánkódom vétkeim miatt. De ellenségeim életerősek, sokan vannak, akik ok nélkül gyűlölnek. Rosszal fizetnek nekem a jóért, rám támadnak, pedig én jóra törekszem. Ne hagyj el engem, URam, Istenem, ne légy távol tőlem! Siess segítségemre, Uram, szabadítóm!

Jn 8,46 Ki vádol engem közületek bűnnel? Ha pedig igazságot szólok: miért nem hisztek ti nekem?

Urunk add, hogy gyakrabban gondoljunk Rád, mint ahogyan lélegzetet veszünk. Add, hogy a levegővételben is meghalljuk hangodat, és megértsük azt is, amikor csendben vagy. Urunk, amikor elfogynak kérdéseink, had halljuk meg az igazi választ, aki Te magad vagy. A Te létezésedben szeretnénk részt venni ebben a világban, hogy az Örök Élet előízét megérezhessük ebben a világban. Ámen

Minden ember életében vannak kontemplatív, szemlélődő pillanatok. Ezekben a pillanatokban villan fel valami, amire már régóta vártunk. Van bennünk egy bizonyos sejtelem, hogy ez az élet, amelyben most élünk, nem véges. Vágyódás van bennünk, ami tiszta irányítúként mutatja, hogy ez az örömmel és szenvedéssel teli élet csupán visszavezet minket Istenhez. A szemlélődés, mit Isten látása tiszta kegyelem, mert az ember Istent a maga erejéből nem láthatja. (Jálics Ferenc)

december 7. péntek

2. zsoltár

Miért tombolnak a népek, milyen hiábavalóságot terveznek a nemzetek? Összegyűlnek a föld királyai, a fejedelmek együtt tanácskoznak az ÚR ellen és felkentje ellen: Dobjuk le magunkról bilincseiket, tépjük le köteleiket!

A mennyben lakozó kineveti, az ÚR kigúnyolja őket. Majd így szól hozzájuk haragjában, izzó haragjában így rémíti meg őket: Én kentem föl királyomat szent hegyemen, a Sionon!

Kihirdetem az ÚR végzését. Ezt mondta nekem: Az én fiam vagy! Fiammá fogadtalak ma téged! Kérd tőlem, és neked adom örökségül a népeket, birtokul a földkerekséget. Összetöröd őket vasvesszővel, szétzúzod, mint a cserépedényt! Azért ti, királyok, térjetez észhez, okuljatok, ti bírái a földnek! Félelemmel szolgáljátok az URat, reszketve vígadjatok!

Csókoljátok a fiút, hogy meg ne haragudják, és el ne pusztuljatok az úton. Mert hamar föllángol haragja, de mind boldog, aki hozzá menekül!

Jn 18,23 Jézus így felelt: Ha gonoszul szoltam, tégy bizonyágot a gonoszságról; ha pedig jól, miért versz engem?

Istenünk bocsásd meg, hogy sokszor magunk sem tudjuk, hogy mit teszünk. Mai kapkodó világunkban különösen is hajlamosak vagyunk arra, hogy elveszítsük időérzékünket, hogy ne vegyük észre a másik embert, hogy csak ügyeket lássunk magunk előtt, csak a pipák szaporodását lássuk feladatlistánkon. Urunk adj irgalmat, beleérzést a lelkünkbe. Add, hogy ma igazi együttérzéssel odaálljunk valaki mellé, a szíve mélye mellé a szívünkkel! Ámen

Az lehet erőt adó, ha rádöbbenünk, akármilyen szegények, betegek vagy öregek vagyunk, micsoda óriási kincs van a birtokunkban a tiszta tudatunk és értelmi képességeink révén. Még együtt vagyunk a világgal, és szellemi erőink révén még alakíthatjuk magunkat és kapcsolatainkat. Ez a perspektíva-váltás gyógyír lehet a lehangolódás, a depresszió ellen. A remény záloga lehet, hogy ami bánt bennünket, az még megváltoz/tat/hat/ó. (Buda Béla)

december 8. szombat

43. zsoltár

Szolgáltass nekem igazságot, Istenem, és pereld peremet a hűtlen néppel szemben! Az alattomos és álnok emberektől ments meg engem! Hiszen te vagy oltalmazó Istenem, miért taszítottál el engem? Miért kell gyászban járnom, miért gyötör az ellenség?

Küldd el világosságodat és igazságodat: azok vezessenek engem! Vigyenek el szent hegyedre és hajlékaidba, hogy eljussak Isten oltárához, Istenhez, akinek ujjongva örülök. Hadd magasztaljalak hárfával, Isten, én Istenem!

Miért csüggedsz el, lelkem, és miért háborogsz bennem? Bízzál Istenben, mert még hálát adok neki, szabadító Istenemnek!

Lk 24,17 Jézus az emmausi tanítványoknak mondta: Miről beszélgettek egymással útközben? Erre szomorúan megálltak.

Uram, taníts meg arra, hogy az események közepében is tudjak imádkozni. Olyan sok történés, meglepő fordulat van, amely miatt elhalkul bennem az elevenség és a bátorság hangja. Köszönöm, hogy a te jelenléted nem a külső eseményektől függ. Neked adom a beszélgetések áldott idejét, neked adom az időt, amikor nem történik semmi látványos, s neked adom a belső feszültségekkel terhelt időt. A te jelenléted segít jelen lenni, titokként és áldásként megélni az időt, ott lenni a pillanatban. Ámen

Akárhol vagy és akárhová fordulsz, csak nyomorult vagy, ha Istenhez nem folyamodol. Mit zúgolódsz, hogy nem történik minden kedved és akaratod szerint? Ki az, akinek minden kívánsága kedve szerint telik? Sem én, sem te, sem más e föld színén. Nincs a világon senki keserűség nélkül, sem király, sem pápa. Kinek van jobb dolga? Bizonyára annak, ki Istenért valamit szenvedni tud... Adj Uram erőt az ellenállásra, béketúrést a szenvedésre, állhatatosságot a végig kitartásra. (Kempis Tamás)

december 9. vasárnap

44. zsoltár

Isten, saját fülünkkel hallottuk, elbeszélték nekünk apáink, mit vittél véghez napjaikban, a régi időkben. Kezdeddel népeket űztél el, őket pedig a helyükre plántáltad. Nemzeteket zúztál össze, őket pedig a helyükre küldted. Mert nem a maguk fegyverével vették birtokba az országot, és nem a saját karjuk segítette meg őket, hanem a te jobbod és a te karod, a te orcád világossága, mert kedvelted őket. Te vagy királyom, ó Isten! Parancsodra megszabadul Jákób. Általad verjük le ellenségeinket, neved segítségével tiporjuk el támadóinkat. Mert én nem az íjamban bízom, nem a fegyverem segít meg engem. Te segítesz meg ellenségeinkkel szemben, gyűlölőinket te szégyeníted meg. Istent dicsérjük minden nap, neved magasztaljuk örökké. Mégis elvetted, megszégyenítettél minket, nem vonultál ki seregeinkkel. Megfutamtottál az ellenség előtt, gyűlölőink kifosztottak bennünket. Odadobtál minket, mint vágójuhokat, és szétszórtál a népek közé. Potom áron adtad el népedet, nem szabtal magas vételárat érte. Gyalázatosá tettél szomszédaink előtt, gúnyol és csúfol környezetünk. Szóbeszéd tárgyává tettél a népek között, fejüket csóválják miattunk a nemzetek. Minden nap szidalmaznak engem, szégyen borítja arcomat a gyalázók és a káromlók szava miatt, az ellenség és a bosszúálló miatt. Bár mindez ránk szakadt, nem feledtünk el téged, nem szegtük meg szövetségedet. Szívünk nem szakadt el tőled, lépteink sem tértek le ösvényedről. Pedig a sakálok tanyájára űztél minket, és a halál árnyékát borítottad ránk. Ha elfeledtük volna Istenünk nevét, és idegen istenhez emeltük volna fel kezünket, nem vette volna-e észre Isten? Hiszen ő ismeri a szívnek titkait. Miattad gyilkolnak minket naponta, vágójuhoknak tekintenek. Serkenj fel! Miért alszol, Uram? Ébredj föl, ne taszíts el végképp! Miért rejtet el orcádat, miért felejtet el nyomorúságunkat és ínségünket? Lelkünk a porba hanyatlott, testünk a földhöz tapadt. Siess segítségünkre! Válts meg minket irgalmadból!

Lk 18,19 Ezt mondta neki Jézus: Miért mondasz engem jónak? Nincs senki jó, csak egy, az Isten.

Istenünk, szeretnénk megfürödni a Te jóságodban. Szeretnénk csak úgy benne lenni, mint amihez nincs hozzátennivaló. Taníts minket ebben az örömben imádkozni. Taníts miket eloldódni saját életünktől és gondjainktól, és jelen lenni abban a szeretetben, ami a Te létezésed. Had engedjük magunkba a Te tökéletességed magához vonzó valóságát! Ámen

Jézus nem vallásalapító volt, hanem életformát hozott erre a véres bolygóra. Hosszadalmas hitmagyarázatok helyett ennyit mond: "Gyere, és kövess engem". (Gyökössy Endre)

december 10. hétfő

49. zsoltár

Halljátok ezt mind, ti népek, figyeljen a világ minden lakója, közemberek és előkelők, gazdag és szegény egyaránt! Bölcs dolgokat beszél majd szám, szívem gondolatai értelmesek. Példázatra figyel fülem, hárfakísérettel adom elő talányomat. Miért félsz a gonosz napokon, ha körülvesz az alattomosok bűne, akik vagyonukban bíznak, és nagy gazdagságukkal dicsekszenek? Hiszen senki sem válthatja meg magát, nem adhat magáért váltságdíjat Istennek. Mert olyan drága az élet váltsága, hogy végképp le kell tennie róla, még ha örökké élne is, és nem látná meg a sírgödröt. Pedig meglátja! Meghalnak a bölcsök, a bolond és ostoba is elpusztul, és másokra hagyják vagyonukat. Azt képzelik, hogy házuk örökké megmarad, lakásuk nemzedékről nemzedékre, földeket neveznek el róluk. De a gazdag ember sem marad meg, hasonló az állatokhoz, amelyek kimúlnak. Ez a bolondok sorsa, és követik őket azok, akiknek tetszik beszédük. Mint juhok kerülnek a holtak hazájába, a halál lesz a pásztoruk. Alakjuk eltűnik a holtak hazájában, nem lesz lakásuk. Reggelre a becsületesek uralkodnak. De Isten engem kivált a holtak hazájából, és magához fog venni. Ne törődj azzal, ha valaki meggazdagszik, ha sok kincs lesz is házában. Úgysem vihet magával semmit, ha meghal, nem követi kincse. Bár életében áldottnak tartja magát, és dicsérik, hogy jól megy sora, mégis őseinek nemzedékéhez kerül, soha többé nem lát napvilágot. Mert a gazdag ember sem marad meg, hasonló az állatokhoz, amelyek kimúlnak.

Lk 6,46 Miért mondjátok pedig nekem: Uram! Uram! Ha nem teszitek, amiket mondok?

Urunk, engedd, hogy a Te szemüvegeden keresztül lássuk ezt a világot. Kérünk, áldd meg azokat, akik nem szeretnek. Áldd meg ellenségeinket! A Te irgalmasságodba ajánljuk minden ismerősünket! Ámen

Az egyik az a kétféle mód, ahogy a kereszténység a bűnhöz és a bűnöshöz viszonyul. Mert bármiféle bűnről legyen is szó, Jézus magatartása tökéletesen más a bűnnel szemben, és megint tökéletesen más a bűnössel szemben. A bűnnel szemben csupa könyörtelen tiltás, de már a bűnössel, s kivált a vezeklővel szemben csupa irgalom és szeretet. (Pilinszky János)

december 11. kedd

50. zsoltár

A hatalmas Isten, az ÚR szól, és hívja a földet napkelettől napnyugatig. A tökéletes szépségű Sionon ragyogva jelenik meg Isten. Jön a mi Istenünk, nem hallgat. Előtte emésztő tűz, körülötte hatalmas szélvihar. Hívja az eget odafent, és a földet, mert ítélni akarja népét.

Gyűljetek hozzám, híveim, akik áldozattal kötöttetek szövetséget velem!

Igazságát hirdesse az ég, mert ítéletet tart az Isten.

Hallgass, népem, most én beszélek! Izráel, most téged intelk! Isten, a te Istened vagyok én!

Nem feddelek meg véresáldozataidért, sem állandóan előttem levő égőáldozataidért, de nem fogadok el házadból bikát, sem aklaidból bakokat.

Hiszen enyém az erdő minden vadja, és ezernyi hegynek minden állata.

Ismerem a hegyek minden madarát, enyém a mező vadja is.

Ha éhezném, nem szólnék neked, mert enyém a világ és ami betölti.

Eszem-e a bikák húsát, iszom-e a bakok vérért?

Hálaadással áldozz Istennek, és teljesítsd a Felségesnek tett fogadalmadat!

Hívj segítségül engem a nyomorúság idején! Én megszabadítlak, és te dicsőítesz engem.

A bűnösnek pedig ezt mondja Isten: Hogy mered emlegetni rendelkezéseimet, és szádra venni szövetségemet? Hiszen te gyűlölöd a feddést, és elveted igéimet!

Ha tolvajt látsz, vele cimborálsz, és a paráznákkal tartasz.

Szádból gonosz beszéd jön ki, nyelved csalárdságot sző.

Ahol csak vagy, testvéred ellen beszélsz, anyád fiát is bemocskolod.

Ilyeneket csinálsz, és én hallgassak? Azt hiszed, én is olyan vagyok, mint te? Megfeddelek, és mindezt szemedre vetem!

Értsétek meg ezt ti, akik elfeledtek Istenről, különben elragad menthetetlenül!

Aki hálaadással áldozik, az dicsőít engem, és aki ilyen úton jár, annak mutatom meg Isten szabadítását.

Lk 6,41 Miért nézed a szálkát atyádfia szemében, a gerendát pedig, amely a te saját szemedben van, nem veszed észre?

Urunk kérünk, szabadíts ki minket a hasonlítás világából! Engedd, hogy csak előtted lássuk magunkat igazán! Annyi igazságharcban vettünk már részt, annyiszor éreztük egymásban a kicsit vagy éppen a nagyot. Istenünk most csak Téged szeretnének látni, akinek a mértékegysége egy egészen más világból való. Add meg a Te arányosságodat életünkbe! Add, hogy ebből, a Te látószögedből nézve el tudjuk fogadni egymást ítélet nélkül! Így imádkozunk azokért, akik nem szeretnek minket, azokért, akikkel valamilyen vitába keveredtünk! Ámen

Ahogy a tiszta igazság csak a tiszta szív számára látható, ugyanúgy a testvér nyomorúságát is csak az irgalmas szív érti meg igazán. De hogy szívedet a másik ember nyomorúsága együttérzéssel töltsse el, ahhoz az kell, hogy elismerd a magad nyomorúságát, hogy így az embertárs érzése a magad szívében visszhangozzék. (Clairveaux-i Szent Bernát)

december 12. szerda

80. zsoltár

Figyelj ránk, Izráel pásztora, aki úgy terelgeted Józsefet, mint egy nyájat! Te, aki kerúbokon trónolsz, jelenj meg ragyogva Efraimnak, Benjáminnak és Manassénak! Mutasd meg hatalmadat, jöjj segítségünkre! Istenünk, újíts meg bennünket! Ragyogtasd ránk orcádat, hogy megszabaduljunk! URam, Seregek Istene, meddig füstölög haragod néped imádsága ellenére? Kenyér helyett könnyel etetted őket, bőségesen adtál inni könnyeket. Te okoztad, hogy civakodnak velünk szomszédaink, ellenségeink pedig gúnyolnak minket. Seregek Istene, újíts meg bennünket! Ragyogtasd ránk orcádat, hogy megszabaduljunk! Egy szőlőtőt hoztál el Egyiptomból. Népeket űztél el, ezt meg elültetted. Helyét elegyengetted, gyökeret vert, és ellepte a földet. Árnyéka hegyeket borított be, vesszői vetekednek a hatalmas cédrusokkal. Indáit a tengerig növesztette, hajtásait a Folyamig. Miért romboltad le kerítéseit, hogy szedhessen róla, aki csak arra jár?! Lerágja az erdei vadkan, és lelegeli a mezei vad. Seregek Istene, fordulj hozzánk! Tekints le az égből, lásd meg, és gondozd ezt a szőlőt! Oltalmazd, amit jobboldal ültettél, és a fiút, akit magadnak neveltél! Pusztuljanak el dorgálásodtól, akik fölperzselték, levagdalták! Legyen kezed azzal a férfival, jobbod azzal az emberrel, akit magadnak neveltél! És mi nem pártolunk el tőled. Tarts életben bennünket, és mi segítségül hívjuk nevedet. URam, Seregek Istene, újíts meg bennünket! Ragyogtasd ránk orcádat, hogy megszabaduljunk!

Mk 8,12 Jézus lelkében felfohászkodva ezt mondta: Miért kíván jelt ez a nemzetség? Bizony mondom nektek: Nem adatik jel ennek a nemzetségnek.

Urunk segíts, hogy ne a jelekhez ragaszkodjunk, hanem Hozzád! Annyira szeretnénk tudni, hogy pontosan mit kell tennünk. Néha szinte az Égből is lerántanánk Téged azért, hogy megértsük akarodat. Ebben az Adventben engedd, hogy inkább Téged magadat szeressünk, és nem utasításaidat. Ahogyan a gyerek is előbb szeret valakit, azután teszi meg azt, amit kér. Szemünket rád csüggesztjük, figyelünk és várunk, Urunk! Ámen

Életünk sohasem egyirányú utca... Sokszor kerülőutakon kell haladnunk. Gyakran úgy érezzük, hogy visszavetődünk a kiindulópontra, mintha minden hiába történt volna. Úgy tűnik, mindent előlről kell kezdenünk. (...) Egy irányváltás olyan pontra vezethet, amelytől kezdve fordulatot tapasztalok meg. Innen új erővel mehetek tovább a középpont, a tulajdonképpeni cél felé. Megfordulni, a kitaposott ösvényeken megtett életnek fordulatot adni - új perspektívát ad. Ez megváltoztatja az embert. (Anselm Grün)

december 13. csütörtök

88. zsoltár

URam, szabadító Istenem, hozzád kiáltok éjjel-nappal. Jusson hozzád imádságom, figyelj esedezésemre! Mert tele van bajokkal a lelkem, életem közel került a holtak hazájához. A sírba roskadók közé sorolnak, olyan lettem, mint egy erőtlen férfi. A halottak közé kerülök, mint azok, akik leterítve fekszenek a sírban, akikre nem gondolsz többé, és kikerültek a kezedből. A sír mélyére juttattál már, mélységes sötétségbe. Rám nehezedett haragod, örvényeid mind lehúznak engem. Elszakítottad tőlem ismerőseimet, utálatossá tettél előttem. Fogoly vagyok, nem szabadulhatok, szemem elbágyadt a nyomorúságtól. Hívtalak, URam, minden nap, kitártam feléd kezemet. Teszel-e csodát a halottakkal? Fölkelnek-e az árnyak, hogy magasztaljanak téged? Beszélnek-e a sírban szeretetedről, hűségéről az enyészet helyén? Ismeretesek-e csodáid a sötétségben, igazságod a feledés földjén?

De én hozzád fohászok, URam, már reggel hozzád száll imádságom. Miért taszítasz el engem, URam, miért rejtetted el orcádat előlem? Nyomorult és beteg vagyok ifjúságom óta, rettegek tőled, tanácstalan vagyok. Rám zúdult izzó haragod, rettentő csapásaid megsemmisítenek. Körülvesznek minden nap, mint az árvíz, teljesen bekerítenek engem. Elszakítottad tőlem jóbarátaimat, már csak a sötétség ismer engem.

Mk 14,6 Jézus pedig mondta: Hagyjatok békét néki; miért bántjátok őt? jó dolgot cselekedett én velem.

Urunk, segítsd meg azokat, akik egyedül maradtak, akik hangtalanok, akik sebet hordoznak a lelkükben. Add, hogy a megbántottságból ne a bánat erősödjön fel. Köszönjük, hogy te a sebeid által gyógyulunk meg! Most eléd tesszük megbántottságunkat, oda tesszük a te napod, meleged körébe; cselekedd meg velünk, hogy gyógyult sebzettségünk, életünk legerősebb pontjává váljon. Add, hogy nehézségeinket mások biztatására fordíthassuk. Ámen

Edény az emberi szív. Meg tud telni gonosszággal, félelmeikkel, keserűséggel, de meg tud telni a Szentlélekkel is. A templom a Lélekkel való töltekezés helye. Isten Lelke ajándékaival be tudja tölteni a mi szívünket is. (Csiha Kálmán)

december 14. péntek

22. zsoltár

Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el? Távol van tőlem a segítség, pedig jajgatva kiáltok! Istenem! Hívlak nappal, de nem válaszolsz, éjszaka is, de nem tudok elcsendesedni. Pedig te szent vagy, trónodon ülsz, rólad szólnak Izráel dicséretei. Benned bíztak őseink, bíztak, és megmentetted őket. Hozzád kiáltottak segítségért, és megmenekültek, benned bíztak, és nem szégyenültek meg. De én féreg vagyok, nem ember, gyaláznak az emberek, és megvet a nép. Gúnyolódnak rajtam mind, akik látnak, ajkukat biggyeszti, fejüket csóválják: Az ÚRra bízta magát, mentse hát meg őt, szabadítsa meg, hiszen kedvelte! Te hoztál ki engem anyám méhéből, biztonságba helyeztél anyám emlőin. Már anyám ölében is rád voltam utalva, anyám méhében is te voltál Istenem. Ne légy tőlem távol, mert közel van a baj, és nincs, aki segítsen! Hatalmas bikák vettek körül, bekerítettek a básáni bivalyok. Föltáptatták rám szájukat, mint a marcangoló, ordító oroslán. Szétfolytam, mint a víz, kificamodtak a csontjaim. Szívem, mint a viasz, megolvadt bensőmben. Torkom kiszáradt, mint a cserép, nyelvem az ínyemhez tapadt, a halál porába fektettél. Mert kutyák vettek körül engem, gonoszok bandája kerített be, átlukasztották kezemet, lábamat. Megszámlálhatnám minden csontomat, ők pedig csak bámulnak, néznek rám. Megosztóznak ruháimon, köntösömrre sorsot vetnek. Ó, URam, ne légy távol, erősségem, siess segítségemre! Ments meg engem a fegyvertől, életemet a kutyák hatalmából! Szabadíts meg az oroslán szájából, és a bivalyok szarvai közül, engem, nyomorultat! Hirdetem nevedet testvéreimnek, dicsérlek a gyülekezetben. Kik az URat féltitek, dicséritek őt, Jákób utódai, mind dicsőítétek őt! Rettegjetek tőle Izráel utódai mind! Mert nem veti meg, és nem utálja a nyomorult nyomorúságát, nem rejti el orcáját előle, segélykiáltását meghallgatja.

Mk 15,34 És kilenc órakor fennszóval kiálta Jézus mondván: Eli, Eli! Lamma Sabaktáni? Ami megmagyarázva annyi, mint: Én Istenem, én Istenem! Miért hagyál el engem?

Drága Atyánk, köszönjük, hogy megállhatunk előtted ebben a csendben. Segítsd meglátni, hogy te a fájdalom és a veszteség idején is velünk vagy. Kérünk, szabadíts meg minket félelmeinktől, tisztíts meg lelkünket aggodalmainktól. Együtt imádkozunk ebben az adventi időben a betegekért, aggódó szülőkért, széttzilált családokért. Segíts meg minket, hogy aggódó testvéreink mellé tudjuk állni. Köszönjük, hogy te újra és újra emlékeztetsz minket a te végtelen szeretetedre. Ámen

Aki nem hagyja magát megfosztani bizalmától, akkor sem, ha a célhoz fáradságos út vezet, és útközben segítségre szorul, aki nem adja fel a reményt, hogy mindennek megvan az értelme, és ez egy szép napon kiderül, az rátalál a fáradhatatlanság ösvényére. (Corona Bamberg)

december 15. szombat

115 zsoltár

Ne nekünk, URam, ne nekünk, hanem a te nevednek szerezz dicsőséget szeretetedért és hűségédért! Miért mondanák a pogányok: Hol van az ő Istenük? A mi Istenünk a mennyben van, megalkotott mindent, amit akart! A bálványok ezüstből és aranyból vannak, emberi kéz csinálmányai. Van szájuk, de nem beszélnek, van szemük, de nem látnak. Van fülük, de nem hallanak, van orruk, de nem szagolnak. Van kezük, de nem tapintanak, van lábuk, de nem járnak, nem jön ki hang a torkukon. Hozzájuk hasonlók lesznek készítőik, és mindazok, akik bennük bíznak. Izráel, az ÚRban bízzál! Segítséged és pajzsod ő. Áron háza, az ÚRban bízzál! Segítséged és pajzsod ő. Akik félitek az URat, az ÚRban bízzatok! Segítségetek és pajzsotok ő. Gondol ránk az ÚR, meg fog áldani. Megáldja Izráel házát, megáldja Áron házát. Megáldja azokat, akik félik az URat, a kicsinyeket a nagyokkal együtt. Szaporítson meg titeket az ÚR, titeket és fiaitokat! Áldjon meg titeket az ÚR, aki az eget és a földet alkotta! Az eget az ÚR egei, de a földet az embereknek adta. Nem a halottak dicsérik az URat, nem azok, akik a csend honába tértek, hanem mi, mi áldjuk az URat most és mindörökké. Dicsérjétek az URat!

Mk 4,40 Jézus akkor ezt mondta nekik: Miért féltek ennyire? Még mindig nincs hitetek?

Hatalmas Isten! Mi is félünk a viharban, félünk, hogy elveszünk. Félünk a veszteségtől, a rossz döntésektől. Félünk, mert bizalmatlanok vagyunk. Olyan könnyű eltéveszteni életünk fókuszpontját, keressük a mentőövet, az eget kémleljük, s még okosabban akarjuk beosztani maradék erőnk. Most fogadd el Urunk, erőnk és ésszerű döntéseink sokaságát. A földi dolgok biztonsága helyett önmagunkat üresítjük meg, hogy az életünk veled legyen teljessé. Ámen

Az ebben az értelemben vett hit mindig radikális, egzisztenciám gyökereit érinti. Amikor az ember erről a mély, egzisztenciális kötődéséről van szó, akkor nem elég valamit hinni, hanem kritikusan meg kell vizsgálni: nem csupán vágyalom, élethazugság, kivetítés ez? Az egyháznak nemcsak az a feladata, hogy a hitre hívja az embereket, hanem az is, hogy megzavarja nyugalmukat, rákérdezzen mindarra, amit magától értetődőnek tartanak. Ami állítólag kapaszkodót nyújt, annak bírnia kell a terhelést. (Klaus Douglass)

december 16. vasárnap

8. zsoltár

Ó, URunk, mi Urunk! Mily felséges a te neved az egész földön, az égen is megmutattad fenségedet! Gyermek és csecsemők szája által is építet hatalmadat ellenfeleiddel szemben, hogy elnéimítsd az ellenséget és a bosszúállót. Ha látom az eget, kezdet alkotását, a holdat és a csillagokat, amelyeket ráhelyeztél, micsoda a halandó - mondom -, hogy törődsz vele, és az emberfia, hogy gondod van rá?

Kevéssel tetted őt kisebbé Istennél, dicsőséggel és méltósággal koronáztad meg. Úrrá tetted kezdet alkotásain, mindent a lába alá vetted: a juhokat és marhákat mind, még a mezei vadakat is, az ég madarait, a tenger halait, amelyek a tenger ösvényein járnak. Ó, URunk, mi Urunk! Mily felséges a te neved az egész földön!

Jn 8,43 Miért nem értitek az én beszédemet? Mert nem hallgatjátok az én szómat.

Urunk taníts meg minket a hallgatásra! Szeretnénk megtanulni, hogy ne szóródjunk szét ebben a világban. Istenünk, világunk egyre zajosabb. Naponta ezer és ezer inger ér bennünket, amik között elveszünk. Elkalandozik a figyelmünk, és nagyon nehezen tudunk Rád koncentrálni. Istenünk, a Te megismerésed útján nem tudunk előre haladni anélkül, hogy ne maradnánk csendben, ne figyelni minden erőnkkel Rád! Segíts minket az igazi hallgatásban! Ámen

Minden ember életében vannak kontemplatív, szemlélődő pillanatok. Ezekben a pillanatokban villan fel valami, amire már régóta vártunk. Van bennünk egy bizonyos sejtelem, hogy ez az élet, amelyben most élünk, nem véges. Vágyódás van bennünk, ami tiszta iránytűként mutatja, hogy ez az örömmel és szenvedéssel teli élet csupán visszavezet minket Istenhez. A szemlélődés, mit Isten látása tiszta kegyelem, mert az ember Istent a maga erejéből nem láthatja. (Jálics Ferenc)

december 17. hétfő

6. zsoltár

URam, ne feddj meg haragodban, ne ostorozz indulatodban!

Kegyelmezz, URam, mert elcsüggedtem, gyógyíts meg, URam, mert reszketnek tagjaim! Lelkem is csupa reszketés, és te, URam, meddig késelek? Fordulj hozzám, URam, mentsd meg életemet, szabadíts meg, mert irgalmas vagy! Mert a halál után nem emlegetnek téged, ki ad hálát neked a sírban? Belefáradtam a sóhajtozásba. Egész éjjel könnyekkel áztatom ágyamat, könnyeimel öntözöm fekvőhelyemet. Szemem elhomályosodott a bánattól, fénye megtört sok ellenségem miatt. Távozzatok tőlem mind, ti gonosztevők, mert meghallotta az ÚR hangos sírásomat! Meghallgatta könyörgésemet az ÚR, imádságomat elfogadta az ÚR. Megszégyenül, és reszketni fog nagyon minden ellenségem, meghátrál, és megszégyenül egy pillanat alatt!

Mt 17,19 Ekkor a tanítványok magukban Jézushoz mentek, és ezt mondták: Mi miért nem tudtuk azt kiűzni (az ördögöt)?

Uram, segíts, hogy fel tudjuk tenni azokat a kérdéseket, amik ránk vonatkoznak. Segíts, hogy rá tudjunk kérdezni félelem és megalkuvás nélkül kudarcainkra: Miért nem tudtuk? Hol tévesztettük el a hozzád vezető utat? Mi az akadálya, hogy megtegyük? Hol van bennünk a hiba? És segíts, hogy meghalljuk a Te hangodat, a Te válaszodat, hogy megtaláljuk az útvesztőkből kivezető utat. Ámen

„Bizonyára vannak a hitnek boldog és kérdésektől meg nem árnyékolt korszakai. De nem kell kétségbeesnünk, vagy fölháborodnunk akkor, ha hitünkre kérdések, kínzó bizonytalanság árnyéka vetődik... Talán éppen ezek a nehéz próbák tanítanak meg arra, hogy imádkozzunk a hitünkért... Ne féljünk hát a hitünket körülvevő kérdésektől! Csak arra vigyázzunk, hogy a hit és a hitetlenség ütközőterében alibit ne keressünk, bujkálni ne kezdjünk a fény elől, amely minden felhőn át lelkiismeretünkig ér. S hogy a kiáltás el ne halkuljon bennünk, mellyel Jézust kell szólítanunk – hitünk vándorútjának bármely fordulójáról.” (Jelenits István)

december 18. kedd

4. zsoltár

Hallgass meg, ha hozzád kiáltok, igazságos Istenem! Szorult helyzetemből adj nekem kiutat, könyörülj rajtam, hallgasd meg imámat! Ti emberek! Meddig gyalázzátok dicsőségemet? Meddig szeretitek az üres beszédet, meddig törekedtek még hazugságra?

Tudjátok meg, hogy az ÚR csodákat tesz hívével! Meghallgat az ÚR, ha hozzá kiáltok. Ha felindultok is, ne vétkezzetek! Gondolkozzatok el fekvőhelyeteken, és csillapodjatok le!

Igaz áldozattal áldoztatok, és bízzatok az ÚRban! Sokan mondják: Bár jó napokat látnánk, és ránk ragyogna orcád világossága, URunk! Nagyobb örömet adsz szívembe azokénál, akiknek bőven van búzájuk és boruk. Békében fekszem le, és el is alszom, mert csak te adod meg, URam, hogy biztonságban élhessek!

Mt 15,3 Jézus felelve mondta: Ti meg miért hágjátok át az Isten parancsolatját a ti rendelkezéseitekkel?

Áldott légy Istenünk, hogy a te parancsolatod tiszta, szereteted melegével bélelt, nem szorít, nagy levegőt tudunk benne venni és lehetőségünk van arra, hogy változzon, hozzá alakuljon az életünk. Bocsásd meg, URunk, hogy parancsolatodat magunkhoz szabjuk és ezért szűk és fojtogató lesz. Bocsásd meg, hogy a szavak elvesztették egyértelműségüket és „életünk a folytonos alkalmazkodásban elpiszkolódott”. Szabadíts ki bennünket érdekeink ördögi köréből. Ments meg minket attól, amitől mi magunk is szenvedünk a kicsinyességtől a szeretet nélküli élettől, a felszínességtől. „Tiszta szívet teremts bennem, Istenem.” Ámen

„Szent Páltól tanulhatjuk meg, mit jelentett a kortársak számára Jézus felszabadító tette, amellyel az emberi hagyományok igáját levette vállról és lelkiismeretről. Nem azért, hogy népszerű és „könnyű” életprogramot adjon, hanem azért, hogy Isten igazi akaratának megtartására és megismerésére tanítson.” (Jelenits István)

december 19. szerda

11. zsoltár

Az Úrhoz menekülök. Hogyan mondhatjátok nekem: Menekülj a hegyre, mint a madár?!

Mert a bűnösök már feszítik az íjat, rátették a nyilat a húrra, hogy titokban rálőjenek a tiszta szívűekre. Ha az alapfalakat is lerombolják, mit tehet az igaz ember?

Az ÚR ott van szent templomában, az ÚR, akinek trónja a mennyben van, lát a szemével, pillantása megvizsgálja az embereket. Az ÚR megvizsgálja az igazat és a bűnöst, szívből gyűlöli azt, aki az erőszakot szereti. Hullasson a bűnösökre kénköves, tüzes parazsat, perzselő szél legyen osztályrészük! Bizony, igaz az ÚR, igaz tetteket szeret; a becsületes emberek meglátják arcát.

Mt 13,10 A tanítványok pedig hozzámelve mondták: Miért szólsz nekik példázatokban?

Urunk Jézus, jó vagy hozzánk és annyira szeretsz bennünket, hogy jelen vagy a határban növekvő búzában, az asztalunkra kerülő kenyérben, az úrvacsorában. Elénk lépsz a hivatásunkban, az embereken, akikkel összekötöttük életünk fonalát, az embereken, akikkel találkozunk. Vedd körül őket. Áld meg őket. Ó bár fel tudnánk ismerni Téged egy mosolyban, egy könnyes tekintetben, egy ráncos kézben, egy jó szóban, egy virágban, egy búzakaralásban, egy pohár borban, egy napsugaras délutánban, és az esőben, a hóban is, meg az arcunkat pirosító hidegben. Áldunk, hogy ott vagy az igazi kérdésekben, melyben átélhetjük közösen a féltő szeretetet a gondoskodást. Taníts kérdezni és kérni. Urunk, szabadíts meg bennünket a közönyös kérdésektől a tolakodó kíváncsiságtól az árulkodó elkülönüléstől. Ámen

„A valóság mérlege más, mint a mi aggódó észlelésünk sejtelmei. A jó és a rossz küzdelmében erősebbnek látszik a rossz, nagyon gyöngének, és esélytelennek a jó. Valójában fordított a helyzet. A jó sokkal hatalmasabb, csak hogy az ő erői rejtve munkálkodnak, elsöprő, boldog győzelme később lesz nyilvánvaló.” (Jelenits István)

december 20. csütörtök

62. zsoltár

Csak Istennél csendesül el lelkem, tőle kapok segítséget. Csak ő az én kősziklám és szabadítóm, erős váram, nem ingadozom sokáig. Meddig támadtok egyetlen emberre, miért akarjátok mindnyájan megölni? Olyan, mint a düledező fal és a bedőlt kerítés! Csak azon tanácskoznak, hogyan taszítsák le a magasból. Hazugságban telik kedvük, szájukkal áldanak, szívükben átkoznak.

Csak Istennél csendesül el lelkem, tőle kapok reménységet. Csak ő az én kősziklám és szabadítóm, erős váram, nem ingadozom. Istennél van segítségem és dicsőségem, erős sziklám és oltalmam az Isten. Bízatok benne mindenkor, ti népek, öntsétek ki előtte szíveteket, Isten a mi oltalmunk!

Csak pára az emberek élete, hazug látszat a halandóké. Ha mérlegre kerülnek, a páránál is könnyebb mindegyik. Ne bízatok zsarolt javakban, rablott holmival ne kérkedjete! Ha gyarapszik is vagyonotok, ne bizakodjatok el!

Szólott egyszer az Isten, és ezt a két dolgot értettem meg: Istennél van az erő; nálad van, URam, a szeretet. Te megfizetsz mindenkinek tettei szerint.

Mt 9,11 És látva ezt a farizeusok, ezt mondták tanítványainak: Miért eszik a ti Mesteretek a vámszedőkkel és bűnösökkel együtt?

Urunk, köszönjük, hogy félelem nélkül adod magadat és nem tartasz meg semmit, szabadon szeretsz, és bennünk az irgalomra szoruló látod. Szeretnénk hozzád hasonlítani. Megvalljuk, sokszor érezzük azt, hogy közelebb juthatnál a vámszedőkhöz és a bűnösökhöz, ha lenne bennünk irgalom és elfogadás irántuk. Megvalljuk, hogy csak a mifélénkkel érezzük jól magunkat. Könyörülj egyházunkon, amely a bennünk lévő farizeusság miatt zárttá, ítélkezővé és elkülönülővé lett és így akadályává a te gyógyító szeretetednek. Átadjuk neked félelmeinket, gyávaságunkat, előítéleteinket. Nyisd ki a szívünket, hogy odaléphessünk a nélküled élőkhöz. Ámen

„Ha Krisztus bennünk élne, nem pedig külsődleges vagy felületes krisztusi étellel élnénk, bizony hogy másként festene az életünk! Nem volna ilyen béna és beteg. Vajon nem az a mi bajunk, hogy állandóan féltjük a „régii tömlőt”, a mi ó-emberünket, régi életformánkat az egészen újtól? ... Nem az-e egyik alapbajunk, hogy mi az „igazak” közössége akarunk lenni, és távol tartjuk magunkat azoktól, akik „betegek”, a bűn betegek? De vajon alá mernénk-e állni ugyanannak a mércének a mérőfoka alá, amivel mi mérjük a „hívó embert?” (Gyökössi Endre)

december 21. péntek

14. zsoltár

Azt gondolja magában a bolond, hogy nincs Isten! Romlottak és utálatosak tetteik, senki sem tesz jót. Az ÚR letekint a mennyből az emberekre, hogy lássa, van-e köztük értelmes, aki keresi az Istent? Mindnyájan elfordultak tőle, egyaránt megromlottak. Senki sem tesz jót, egyetlen ember sem. Nem tudja a sok gonosztevő, akik úgy eszik népemet, ahogy a kenyeret eszik - de az ÚRhoz nem kiáltanak -, hogy majd egyszer nagyon megrettennek, mert Isten az igaz nemzedékkel van! A nyomorult tervét csúffá tennétek, de az ÚR az ő oltalma! Bárcsak eljönne a Sionról Izráel szabadulása! Amikor az ÚR jóra fordítja népe sorsát, ujjong majd Jákób, és örül Izráel.

Mt 9,4 És Jézus látva gondolataikat, ezt mondta: **Miért gondoltok gonoszt a ti szívetekben?**

Áldott Krisztusunk, Te a szívedet adtad nekünk. Köszönjük, hogy a te szereteted testté lett. Mi megtartjuk magunknak a szívünket, hátsó gondolatainkat. Bocsáss meg nekünk! Könyörgünk azért, hogy a szívünk hadd érezzen, tervezzen, vágyódjon, cselekedjen a te szíved szerint. Segíts úgy élni családjában, gyülekezetünk közösségében, hogy hitünk megélésében ott legyen az öröm.

Azért könyörgünk szerető Istenünk, hogy a Fiaddal való közösségben életünk meghaladja az anyagi valóság gazdagságát. Ámen

Bennem jó dolgok vannak, akarom, ismerem a jót, de egy másik idegen elem is van bennem, és amiatt nem megy a dolog. Valóban van bennem egy másik rész is, de az is én vagyok. Jobb ezt egybeölni, hogy együttesen kapjuk rá Istentől gyógyító szeretetet. (Farkas József)

december 22. szombat

18. zsoltár

Szeretlek, URam, erősségem! Az ÚR az én kőszálam, váram és megmentőm, Istenem, kősziklám, nála keresek oltalmat, pajzsom, hatalmas szabadítóm, fellegváram! Az ÚRhoz kiáltok, aki dicséretre méltó, és megszabadulok ellenségeimtől. Körülvettek a halál kötelei, pusztító áradat rettent engem. A sír kötelei fonódtak rám, a halál csapdái meredtek rám. Nyomorúságomban az ÚRhoz kiáltottam, segítségért kiáltottam Istenemhez. Meghallotta hangomat templomában, kiáltásom a fülébe jutott. Megrendült és rengett a föld, a hegyek alapjai megremegtek, megrendültek, mert haragra gyúlt. Füst jött ki orrából, szájából emésztő tűz, parázs izzott benne. Lehajlította az eget, és leszállt, homály volt lába alatt. Kerúbon ülve repült, szelek szárnyán suhant. A sötétséget tette rejtékévé maga körül, mint egy sátrat, a sötét vizeket, a gomolygó fellegeket. Az előtte levő fényözönből előtörtek fellegei jégesővel és tüzes parázzsal. Dörgött az ÚR az égben, mennydörgött a Felséges jégesővel és tüzes parázzsal. Kilőtte nyilait, és szétszórta, tömérdek villámot röpített ki. Láthatóvá váltak a vizek medrei, és feltáruktak a világ alapjai dorgálásodtól, URam, haragod szelének fúvásától. Lenyúlt a magasból, és fölvet, a nagy vizekből kihúzott engem. Megmentett engem erős ellenségemtől, gyűlölőimtől, bár erősebbek nálam. Rám törhetnek a veszedelem napján, de az ÚR az én támaszom. Tágas térre vitt ki engem, megmentett, mert gyönyörködik bennem. Igazságom szerint bánt velem az ÚR, kezem tisztasága szerint jutalmazott engem. Hiszen vigyáztam az ÚR útjára, és nem hagytam el hűtlenül az Istent. Minden törvényére ügyeltem, és rendelkezéseitől nem tértem el. Feddhetetlen voltam előtte, és őrizkedtem a büntől. Igazságom szerint jutalmazott meg az ÚR, kezem tisztasága szerint, amit jól lát. A hűséghez hűséges vagy, a feddhetetlen emberhez feddhetetlen. A tisztához tiszta vagy, de a hamisnak ellenállsz. A nyomorult népet megsegíted, de a kevély tekintetűeket megalázod. Mert te gyújtasz nekem mécses, URam, fénysugarat ad nekem Istenem a sötétségben...

Mt 9,14 Akkor a János tanítványai jöttek hozzá, és ezt mondták: Miért hogy mi és a farizeusok sokat böjtölünk, a te tanítványaid pedig nem böjtölnek?

Tedd kereké életem Istenem, add, hogy szeressem akaratodat, elutasítsam a bennem lévő közönyt. Tedd kereké életem, hogy örömöm teljék a megvigasztalásban. Ne a mélabú uralkodjék bennem. Tedd kereké életem, hogy a békesség legyen utam, Minden viszály feloldódjék bennem. Ámen

Hogy cselekvésünk gyümölcsözővé váljon, vissza kell vonulnunk az imába, az elmélkedésbe és a csendbe. Ám ez egészen más, mintha elbújnánk az élet valós körülményei előtt. (Anselm Grün)

december 23. vasárnap

19. zsoltár

Az eget hirdetik Isten dicsőségét, kezének munkájáról beszél a menny. Nappal a nappalnak adja át e szót, éjjel az éjjelnek adja tudtul. Nincs szó és nincs beszéd, hangjuk sem hallatszik, mégis eljut hangjuk az egész földre, szavuk a világ végéig. Sátrat készített a napnak, amely mint vőlegény jön ki szobájából, örül, mint egy hős, hogy futhat pályáján. Elindul az ég egyik szélétől, átível a másik széléig, nincs rejtve melege elől semmi.

Isten igéje tökéletes. Az ÚR törvénye tökéletes, felüdíti a lelket. Az ÚR intő szava határozott, bölccsé teszi az együgyűt. Az ÚR rendelkezései helyesek, megörvendeztetik a szívet. Az ÚR parancsolata világos, ragyogóvá teszi a szemet. Az ÚR félelme tiszta, megmarad örökké. Az ÚR döntései igazak, mindenben igazságosak, kívánatosabbak az aranynál, sok színaranynál is, édesebbek a méznél, a csurgatott méznél is. Szolgádat is figyelmeztetik: ha megtartja azokat, jutalma bőséges. A tévedéseket ki veheti észre? Titkos bűnök miatt ne büntess meg! A kevélységtől is tartsd távol szolgádat, ne uralkodjék rajtam. Akkor feddhetetlen maradok, sok bűntől mentesen. Fogadd kedvesen számnak mondásait és szívem gondolatait, URam, kösziklám és megváltóm!

Mt 14,31 Jézus pedig azonnal kinyújtva kezét, megragadta őt, és ezt monda neki: Kicsinyhitű, miért kételkedel?

Uram, Jézus, amikor kilépek a biztonságot jelentő világomból, egyszer csak tele leszek félelemmel, úgy érzem, összecsapnak fejem felett a hullámok. Nagyon akarom, de magam sem hiszem, hogy meg tudom csinálni. Ilyenkor nem hallom a te hangodat, ami oly bátorra tett, hogy még a gyávaságomat is leküzdöttem. Amikor süllyedek, kételkedni kezdek, vajon jól értettem-e hívásodat: Ezt kell tennem? Jó ez nekem? És úgy vagyok, mint az a gyermek, aki leveszi tekintetét szüleiről, mert valami vonzza a szemét. És mert, ami vonzza félelmetes és ismeretlen, elsírja magát és csak akkor nyugszik meg, amikor újra szeretetei karjában van. Köszönöm a sírás a sírva kiáltás ajándékát, gyermekségemet és gyengeségemet. Köszönöm, hogy utánam nyúlsz, megragadsz, fölemelsz, magadhoz ölelsz. „Csak benned csendesül el a lelkem, csak tőled kapok segítséget, te vagy az én kösziklám és szabadítóm”. Ámen

„Vajon érzékenyek vagyunk-e a kihívásokra, melyek számtalan módon és a legkülönbözőbb körülmények között jelentkezhetnek számunkra? Készek vagyunk-e megindulni vállalva a vízen járás bizonytalanságának kockázatát? Mert célba jutni másként nem lehet. Előre tekinteni, meghallani a hívó szót, s elindulni – a jövő felé, amelyet csak hittal vagyok képes elfogadni. Bárcsak tudnánk tettekkel felelni a bennünket érő kihívásokra, és indulnánk bátran, nem kételkedve Jézus, az Isten Fia felé!” (Korzenszky Richárd)

december 24. hétfő

24. zsoltár

Az ÚRÉ a föld és ami betölti, a földkerekség és a rajta lakók. Mert ő vetette meg alapját a tengereken, ő rögzítette a folyókon. Ki mehet föl az ÚR hegyére, és ki állhat meg szent helyén? Az ártatlan kezű, a tiszta szívű, aki nem sóvárog hiábavalóság után, és nem esküszik hamisan. Áldást nyer az ilyen az ÚRtól, igazságot a szabadító Istentől. Ilyen az a nemzedék, amely hozzá folyamodik, akik Jákób Istenének orcáját keresik.

Emeljétek föl fejeteket, ti kapuk, emelkedjétek föl, ti ősi ajtók, hogy bemehessen a dicső király! Ki az a dicső király? Az erős és hatalmas ÚR, az ÚR, aki hatalmas a harcban. Emeljétek föl fejeteket, ti kapuk, emeljétek föl, ti ősi ajtók, hogy bemehessen a dicső király! Ki az a dicső király? A Seregek URa, ő a dicső király!

Mk 11,3 És ha valaki azt mondja nektek: Miért teszitek ezt? mondjátok: Az Úrnak van szüksége rá. (A szamárcsikóra)

Kértem Istent, vegye el a gőgömet, és Isten azt felelte: Nem.

Azt mondta, nem az Ő dolga, hogy elvegye: az én dolgom, hogy feladjam.

Kértem Istent, tegye egészségessé béna gyermekemet, és Isten azt felelte: Nem.

Azt mondta: A lelke egészséges, a többi ideiglenes.

Kértem Istent, adjon nekem türelmet, és Isten azt felelte: Nem.

Azt mondta: A türelem a szenvedés mellékterméke: nem adható, csak kiérdemelhető.

Kértem Istent, adjon nekem boldogságot, és Isten azt felelte: Nem.

Azt mondta: Ő áldást adhat, a boldogság rajtam áll.

Kértem Istent, vegye el tőlem a fájdalmat, és Isten azt felelte: Nem.

Azt mondta: A szenvedés eltávolít a földi dolgoktól, és közelebb hoz hozzám.

Kértem Istent, növelje nagyra lelkemet, és Isten azt felelte: Nem.

Azt mondta: növekednem egyedül kell, ő majd megnyes néha, hogy gyümölcsözőbb legyek.

Kértem Istent, segítsen, hogy szeressem az embereket, ahogyan Ő szeret engem.

És Isten azt mondta: No végre egy jó gondolat.

Áldd meg Istenünk karácsonyunkat! Áldd meg ezt az estét, vigyázz családunkra, távollévő szeretteinkre. Ha nincsenek is itt most, lélekben, a Te szeretetedben köss össze velük:

.....

.....

.....

..... Ámen